

[OKRZYWDZONY *part praet pass pf*

N sg m okrzywdz(o)ny.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Który doznał krzywdy, skrzywdzony; w funkcji rzeczownika: komu więc mimo sprawiedliwość [rotmistrz] ufolgował i onę umyślnie zwłoczeł, takowy każdy z urzędu swego rotmistrzowskiego ma być zrzucen jako ten, który nie umie nim szafować, i szkody, ktoreby okrzywdzony za tą jego folgą i zwłoką odniósł, ma nagrodzić. *UstWojsk 1583/164.*

FP